У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 168. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1971 No. 168. VOL. LXXVIII.

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

У СПРАВІ КРАЙОВОГО ВІДЗНАЧЕННЯ 100-РІЧЧЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЛІВЛЕНДІ

Союзовці!

За тиждень, в неділю 19-го вересня 1971-го року, вся наша велика Українська Громада в Америці врочисто відзначить 100-річчя з дня народження найславнішої Дочки України, невмирущої Лесі Українки, яка своїм полум'яним словом, своїм завзяттям і мужністю збагатила і зміцнила покладені її попередником Тарасом Шевченком основи для ідеалів волі і незалежности модерної Української Нації.

Ці великі святкування влаштовує Крайовий Комітет для відзначення 100-річчя народження Лесі Українки і вони відбудуться в Клівленді біля пам'ятника Поетеси в міському Українському Культурному Городі.

Гаряче закликаємо всіх наших членів, зокрема жіноцтво, до масової участи в тих святкуваннях. Участь союзовців у тих святкуваннях очолюватимуть заступниця головного предсідника пані Марія Душник, делеґатка Головного Екзекутивного Комітету, та місцевий Окружний Комітет Відділів УНСоюзу.

Своєю численною участю у цих святкуваннях УНСоюз знову засвідчить, як завжди досі у своїй 77-літній історії, свою відданість ідеалам волі і справедливости, що їх так гаряче і з таким переконанням голосила й обстоювала Леся Українка!

В Джерзі Ситі, 11-го вересня 1971

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 10 вересня 1971

В АМЕРИЦІ

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ В СПРАВАХ ОЗБРОЄННЯ опублікував звіт, в якому перестерігає Пентаґон перед продукуванням занадто скомплікованої і тому надзвичайно дорогої зброї. Занадто великі видатки на таку зброю можуть довести лише до зменшення оборонної спроможности ЗСА, сказано в звіті. Армії потрібна нова зброя, але проста й високоефективна.

ЦЬОГО РОКУ МОЖУТЬ БУТИ ПОКЛИКАНІ на військову службу лише ті, хто має число лотерійного „квитка"-покликання менше, ніж ч. 140. Якщо б Конґрес швидко схвалив новий закон про рекрутацію, все одно люди в допризивному віці з числами покликання понад 140 напевно не потраплять цього року до війська.

ПОСАДНИКА НЮ ЙОРКУ ДЖОНА ЛІНДЗІ офіційно вітали в Демократичному Клюбі на 37-й вулиці в Ню Йорку, як свого члена. Д. Ліндзі перед цим виступав, як республіканець. Однак, новий гість в Демократичному Клюбі не дістав там так зв. мантії провідника, хоч і як його тепло там зустрічали.

НА ВІДКРИТТІ ЦЕНТРУ КУЛЬТУРИ ІМ. КЕННЕДІ у Вашингтоні, на виставі нового твору Л. Бернстейна „Месс" серед добірної публіки опинилася босонога австралійська дівчина - туристка. Хтось їй дав квиток біля дверей, коли вона стояла й дивилась на гостей, не мріючи потрапити в залю. Дівчину посадили на крісло, поблизу п-і Р. Кеннеді.

НА ПІДСТАВІ ОПИТУВАННЯ ІНСТИТУТУ ГЕРРІСА виявилось, що нову економічну політику президента Ричарда Ніксона підтримують 75% усіх американців. Деякі з опитуваних були за тим, щоб політику урядового замороження цін і заробітних платень продовжити й після 90 днів, що розпочалися 15 серпня.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ АНДРЕЙ ГРОМИКО ВИСЛАВ листа генеральному секретареві Об'єднаних Націй У Тантові з пропозицією, щоб У Тант скликав конференцію роззброєння з участю всіх без винятку держав у широкому світі. Таким чином Громико запропонував, щоб у такій конференції взяли участь також не-члени Об'єднаних Націй і країни поділені на вільну і комуністичну частини, як Німеччина, Корея і В'єтнам. Шанси скликання такої конференції — твердять газети — мінімальні, бо вона не мала б практичної вартости.

МОСКОВСЬКІ „ІЗВЄСТІЯ" ЗНОВУ ЗААТАКУВАЛИ Комуністичний Китай, закидаючи йому одверто, що він, Китай, змагає до того, щоб Америка і Совєти винищили себе взаємно в атомовій війні, після чого єдиною суперпотугою у світі залишився б власне Комуністичний Китай. Не вважаючи на систематичну протикитайську кампанію совєтської преси — совєтські громадяни не цікавляться нею і не вірять у можливість совєтсько - китайської війни.

ПАПА ПАВЛО УІ ПОЇХАВ з своєї літньої резиденції в Кастель Ґандольфо до віддаленого на 100 миль містечка Субіяко, щоб там, у монастирі недалеко печери, в якій — за переказом — жив святий Венедикт у 6-му сторіччі, молитися за успіх Єпископського Синоду, який розпічнеться в Римі 30-го цього місяця. Папа призначив американського духовника, монсіньйора Едварда Гестона на зв'язкового між Синодом і пресою, радіо та телевізією.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД РІШИВ запевнити Єгипет, що він, Ізраїль, не думає використовувати відкриття Суезького каналу для закріплювання за собою окупованих арабських земель. Єгипет лякається, що коли Ізраїль відтягне від Суезького каналу своє військо на певну віддаль, щоб уможливити відкриття каналу, то потім уважатиме ту нову лінію за свій постійний кордон.

ДО ПЕКІНУ ПРИЇДЕ 6 жовтня ц. р. з однотижневими відвідинами етіопський монарх, 80-тирічний Гайле Селяссі. Етіопія визнала Комуністичний Китай за єдиного репрезентанта китайського народу в листопаді мин. року і комуністичний китайський уряд відкрив в Аддіс Абебі свою амбасаду.

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ БУДЕ відкритий американський генеральний консулят, обов'язки якого виконував дотепер консульський відділ при військовій комендантурі ЗСА, підлеглий амбасаді ЗСА у Бонні. За новим договоренням про Берлін — у Західньому Берліні буде відкритий також генеральний консулят Совєтського Союзу.

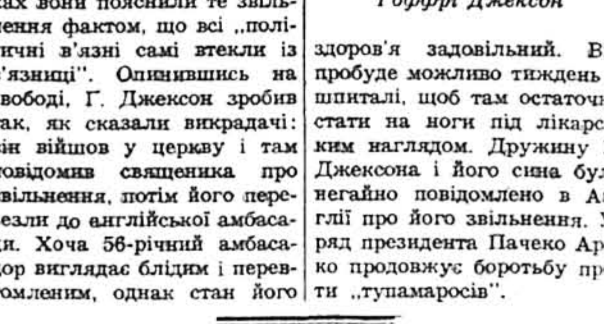
ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН РІШЕНИЙ ПРОДОВЖУВАТИ БОРОТЬБУ З ІНФЛЯЦІЄЮ

ПЛЯНУЄ ЗУСТРІЧІ З ПРЕДСТАВНИКАМИ СВІТУ ПРАЦІ, ІНДУСТРІЇ, СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА І КОНГРЕСУ ДЛЯ УСТІЙНЕННЯ НАПРЯМНИХ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЗСА ПІСЛЯ ПЕРІОДУ ЗАМОРОЖЕННЯ.

Вашингтон. — У виголошеній в четвер цього тижня під час спільної сесії Конґресу промові до конґресменів і сенаторів президент Ніксон заявив, що замороження цін і заробітних платень не буде продовжене після 90-денного періоду, тобто після 13 листопада цього року, але водночас із цим заповів, що будуть здійснені всі потрібні заходи для переборення „віруса інфляції". У своїй промові президент Ніксон з'ясовував й обороняв започатковану ним нову економічну програму і вимагав, щоб Конґрес підтримав його заходи схваленням відповідних законопроєктів, зокрема у податковій ділянці, і в контролі імпорту. Водночас із цим президент Ніксон повідомив членів Конґресу, що вже найближчим часом, ще перед кінцем періоду замороження, він плянує відбути зустрічі й наради з представниками світу праці, індустрії і сільського господарства, як також Конґресу і що він одержав засадничу згоду на відбуття таких зустрічей для випрацювання певної системи стабілізації цін та заробітних платень. З'ясовуючи причини й конечності започаткованої ним економічної програми, президент Ніксон висловив своє задоволення з реакції, з якою зустрілися його заходи. Він ствердив, що ці дуже часто ризиковні заходи не викликали того замішання і такого спротиву в краю і за кордоном, як цього дехто чекав. Мільйони американців виявили свою згоду й волю зрезиґнувати із збільшення цін і заробітних платень для того, щоб допомогти урядові в його намаганнях зменшити кошти прожитку. Так же само не дали передбачуваних деким неґативних вислідів започатковані урядом ЗСА заходи для стабілізації американського доляра на міжнародному монетарному ринку. Більшість держав пристосувала свою політику до цих заходів і сьогодні ЗСА можуть конкурувати у здоровий спосіб знову в економічній міжнародній ділянці з іншими державами світу, не побоюючись спекуляцій, спрямованих на підривання чи знецінення доляра. Реакція за кордоном була поміркованою і конструктивною. Такої ж позитивної реакції очікує президент Ніксон від Конґресу ЗСА, щоб добитися поставлених цілей: збільшення американської продукції й американської компетиції в міжнародній економіці і встановлення у ЗСА нового періоду добробуту без війни й інфляції. В дальшому Президент заповів, що уряд бажає й буде присвячувати більше уваги внутрішнім справам, поборюючи злидні й голод, створюючи кращі умови для виховання, суспільної опіки й охорони здоров'я, посилюючи заходи для охорони й покращання оточення та дбаючи про збільшення місць затруднення і кращої праці для мільйонів американців. Наприкінці своєї промови президент Ніксон ствердив, що ЗСА займають перше місце своєю економікою між народами світу і таке ж місце вони мусять затримати в усьому світі і закликав до посилювання духа великої підприємчивости та збудування нової повноцінної ґенерації миру й добробуту.

Повстанці-„тупамароси" звільнили англійського амбасадора після 8 місяців

Монтевідео. Уруґвай. — Повстанці особливого, міського типу „тупамароси", лівого напрямку, звільнили з ув'язнення після 8 місяців англійського амбасадора Ґоффрі Джексона. Вони тримали його, як закладника, впродовж рівно восьми місяців і одного дня. „Тупамароси" звільнили його тому, що практично всі тримані в тюрмі члени їхньої підпільної організації зуміли втекти на волю, обдуривши державну сторожу. Повстанці привезли англійського дипломата в авті й скинули його біля якоїсь церкви в столичному місті Монтевідео. У розкинених летючках вони пояснили те звільнення фактом, що всі „політичні в'язні самі втекли із в'язниці". Опинившись на свободі, Г. Джексон зробив так, як сказали викрадачі: він війшов у церкву і там повідомив священика про звільнення, потім його перевезли до англійської амбасади. Хоча 56-річний амбасадор виглядає блідим і перевтомленим, однак стан його здоров'я задовільний. Він пробуде можливо тиждень у шпиталі, щоб там остаточно стати на ноги під лікарським наглядом. Дружину Г. Джексона і його сина було негайно повідомлено в Англії про його звільнення. Уряд президента Пачеко Ареко продовжує боротьбу проти „тупамаросів".

Ґоффрі Джексон

„Запорожець за Дунаєм" на сцені у Філядельфії

Філядельфія. — У 10-річчя українського оперного ансамблю Н. Й., цей ансамбль виставить уже другу свою виставу — комічну оперу на 3 дії „Запорожець за Дунаєм" С. Г. Артемовського у Філядельфії в неділю дня 10-го жовтня о год. 5.30 веч. на сцені в Бенджамін Френклін Гайскул при вул. Брод. Оперу режисирував Ст. Крижанівський і в головних ролях виступлять відомі оперові співаки: Л. Рейнарович — І. Карась, Г. Андреадіс — Одарка (дебют), М. Кокольська — Оксана, Б. Чалинський — Андрій (дебют), О. Головацький — Султан, Т. Федорович драм актор — Селіх-Аґа, Б. Крушельницький — Імам. Камерна оркестра і хор під музичним керівництвом проф. А. Берника. Концертмайстер Т. Левицький. Танці у виконанні групи СУМА „Верховинці" під кер. О. Ґензи. Декорації оперного ансамблю.

Японія покищо непоступлива щодо своєї валюти та редукції експорту

Вашингтон. — Офіційне перше засідання великої американсько-японської конференції у Вашингтоні з участю 14-ох міністрів з обох сторін і голови економічних дорадників президента Ніксона обмежилось до відчитання заяв голів обох делеґацій — державного секретаря Вілліяма Роджерса і японського міністра закордонних справ Такео Фукуди. В. Роджерс вимагав, щоб Японія ревальвувала, себто підвищила вартість свого єна, зредукувала свій експорт, у більшій мірі сприяла імпортові, скасувавши різні імпортові мита, і в більшій мірі несла допомогу малорозвиненим країнам. В. Роджерс підкреслював величезну диспропорцію між дефіцитом американського торговельного і платничого балянсу та надвишкою японського балянсу. Але Роджерс запевняв, що підвищення на додаткових 10 відсотків мита на всі імпортовані до ЗСА товари не було звернене спеціяльно проти Японії, а мало на увазі весь імпорт. Японський міністер Такео Фукуда не заявився щодо ревальвації японського єна, зате твердив, що дефіциту американського торговельного балянсу не завинила Японія, а багато інших причин, між ними брак динамічної активности американських експортерів. Фукуду вимагав скасування того додаткового американського мита. Покищо японська сторона не дала згоди на поступки ні в одній з порушених Роджерсом справ. Після відчитання офіційних заяв — відбувся „неофіційний обмін думок".

Паризька конференція про В'єтнам з участю нового амбасадора — невдачна

Париж. — У четвер 9-го вересня ц. р. відбулося 128-ме з черги засідання „мирової" конференції про В'єтнам, перше з новим головою американської делеґації, амбасадором Вілліямом Портером.. У своїй вступній промові Портер заявив, що його приїзд повинен бути доброю нагодою, щоб повести ділові наради про замирення та що він пропонує, щоб дальші засідання Паризької конференції були засекречені, бо оприлюднювання полемічних промов не приносить справі замирення ніякої користи. Амбасадор В. Портер повторив твердження свого попередника, амбасадора Дейвіда Бруса, що остання комуністична пропозиція вимагає з'ясування різних подробиць і що це можна зробити тільки на довірочних засіданнях. Голова делеґації В'єтконґу пані Нґуєн Ті Бінь є тепер з відвідинами у Польщі, а її заступник Дінь Ба Ті відкинув ту американську суґестію, заявивши, що коли американській стороні дещо неясне у так званих сімок пунктах останньої пропозиції В'єтконґу, то делеґація В'єтконґу може з'ясувати це американській стороні у зустрічі з нею віч-на-віч. Але американська сторона вже раніше станула на становище, що не можна переговорювати про мир у В'єтнамі із засекречуванням будь-яких подробиць і контактів від південно-в'єтнамської делеґації. Таким чином те засідання скінчилося знову повною невдачею.

Скликано британський парлямент для справи Північної Ірляндії

Лондон. — Після засідання британської ради міністрів у минулий четвер 9-го вересня, присвяченого заворушенням у Північній Ірляндії, рішено скликати британську палату громад на надзвичайне засідання на 22 і 23 цього місця та палату лордів на 22 вересня. Британський парлямент знаходиться на літніх феріях до 18 жовтня ц. р. Прем'єр Едвард Гіт заявив, що уряд прийшов до висновку, що ситуація настільки поважна, що треба поінформувати парлямент про неї і про всі заходи, націлені на заведення у Північній Ірляндії ладу. Британський міністер внутрішніх справ Реджіналд Мавдлінґ розпочав наради з представниками уряду Північної Ірляндії та опозиційної католицької меншини, але опозиція в північно-ірляндському парляменті відмовилися від будь-яких переговорів, поки не буде спершу відкликаний надзвичайний закон, який дозволяє в'язнити людей без слідства і суду. Припускають, що у наступному тижні відбудеться конференція британського прем'єра Едварда Гіта і прем'єрів обох частин поділеної Ірляндії — Джона Лінча від самостійної Південної Ірляндії та Браєна Фолкнера від приналежної до Британії Північної Ірляндії. Соціялістична опозиція у британському парляменті гостро критикує британську політику в Північній Ірляндії.

З України одержано нову збірку поезій І. Калинця „Підсумовуючи мовчання"

Мюнхен. — Видавництво „Сучасність" одержало з України машинопис виданої і поширюваної засобами українського Самвидаву нової збірки львівського поета Ігоря Калинця „Підсумовуючи мовчання". В підзаголовку 70-сторінкової збірки зазначено, що це „Книга актуальної лірики". Видано збірку з присвятою засудженому в листопаді мин. року на дев'ять років ув'язнення і п'ять років заслання історикові й публіцистові Валентинові Морозові такого змісту: „До Валентина Мороза: Я хотів би, щоб ся книжка була для Тебе хоч на мить хусткою Вероніки на хресній дорозі. Я хотів би, щоб ся книжка як хустка Вероніки нагадувала нам про святість Твого обличчя. Ігор Калинець, м. Львів, 20 листопада". Складається збірка „Підсумовуючи мовчання" із 9 циклів: Для зачину, Досвід вірша, По сей бік дощу, Загумінкові гротески, Кам'яний Вітрак, Тренос, Обеліски диму, Звернення зі стін, Підсумовуючи мовчання. Ілюстроване видання обкладинкою, графіками й віньстами для окремих розділів роботи художника Р. Петрука. Новоодержана збірка Ігоря Калинця друкується у видавництві „Сучасність" й буде видана в тому ж графічному оформленні, як вона поширюється в Україні.. В поетичній творчості Ігоря Калинця, народженого 1939 року в Ходорові на Львівщині, це четверта з черги збірка поезій. Перша „Вогонь Купала" була видана в Києві 1966 року. Друга п.н. „Поезії з України" появилася у видавництві „Література і Мистецтво" у Брюсселі 1970 року. Третя збірка „Коронування опудала" була друкована в журналі „Сучасність", книжка 7-8 за липень-серпень і книжка 9-а за вересень 1971 року, й появиться окремим книжковим виданням заходом Нюйоркської групи поетів.

ПАСТОР ДМИТРО МАРІЙЧУК ОЧОЛИВ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКИХ ЦЕРКОВ У ЗСА; ПАСТОР ОЛЕКСА ГАРБУЗЮК ОБРАНИЙ НА ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ

Пастор Дмитро Марійчук

Пастор Олекса Гарбузюк

Чикаґо, Ілл. (С. Г.) Почавши від п'ятниці, 3-го вересня, до понеділка, 6-го вересня, тут відбулася 26-та Конвенція—З'їзд Українських Євангельсько -Баптистських Церков у ЗСА. З'їзд, в якому взяло участь понад 500 осіб з усіх стейтів Америки та гостей з Канади, відбувся в Першій Українській Баптистській Церкві в Чикаґо, прикрашеній українським і американським прапорами. Моттом З'їзду було: „Буть вірний Богові, Рідному Народові, Церкві і Родині".

З'їздом проводила президія в особах пасторів: Олекси Гарбузюка, Івана Барчука і Дмитра Марійчука. Завданням З'їзду були підсумки праці за минулий рік, зміна статуту, накреслення пляну праці на біжучий рік, вибір нових органів Об'єднання. В суботу від ранніх годин відбувались звіти уступаючої управи. Над звітами відбулась дискусія. Найбільше говорено про зміну статуту. Винесено ухвалу, щоби почавши від 26-го З'їзду, вибирати управу Об'єднання за ключем Номінаційної Комісії, а не як раніше підчас тайного голосування. Рівнож введено до статуту новий пост генерального секретаря. Прийнявши ті зміни в статуті, Номінаційна Комісія в складі 7-х осіб представила зібраним листу членів, пропонованих до нової управи Об'єднання на бужучий рік. В висліді явного голосування через піднесення рук обрано управу Об'єднання в особах: пресвітер Павло Бартків—почесний президент, пастор Дмитро Марійчук—президент, пастор Ярослав Папроцький - заступник президента, пастор Іван Барчук-секретар, пастор Іван Поліщук - заступник секретаря, Іван Пятковський - скарбник, Михайло Возьний-за-

(Закінчення на стор. 3-й)

ЧИКАҐІВСЬКИЙ ДЕКАНАТ ВІДЗНАЧИТЬ 50-РІЧЧЯ ВІДРОДЖЕННЯ УАПЦ

Чикаґо. — Місцевий Деканат Української Православної Церкви в ЗСА заповідає на неділю 19-го вересня, величаві святкування для відзначення 50-річчя відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Україні. Святкування будуть започатковані Архиєрейською Святою Літургією в соборі св. Володимира о год. 10-ій рано. О годині 5-ій по полудні відбудеться в авдиторії Лейк Текнікал при 2501 Вест Аддісон Святочна Академія. У святкуваннях візьме участь Владика Мстислав.

Українці беруть участь в нарадах Екзекутиви Спадщинної Ради

Вашинґтон. У п'ятницю, 10-го вересня, тут мали початися наради Екзекутиви Спадщинної Ради (колишньої Ради Національностей) при Крайовому Комітеті Республіканської партії з участю трьох українців: голови Українського Відділу проф. Мирона Куропася та проф. Тараса Шмаґали і Степана Скубика. На початку нарад була запляновананa зустріч з віце-президентом Спіром Еґню, а в неділю, 11-го вересня, всі учасники нарад будуть разом з президентом Ніксоном на Богослуженні в Білому Домі.

Докторськими промоціями закінчився літній семестр в УВУ

Мюнхен, Німеччина (і. о.) — Розпочатий 1-го липня 1971 р. цьогорічний докторський семестр в Українському Вільному Університеті в Мюнхені закінчився 27-го серпня викладами ректора УВУ проф. д-ра В. Янева і декана Філ. Ф-ту проф. д-ра Полонської - Василенко. Як відомо, викладами цих професорів було й розпочато семестр в УВУ цього літа, але професорів-гостей із інших країн (найбільше з Канади, Америки й Англії) було так багато, що місцеві, европейські, зокрема професори з Німеччини і Франції мусіли свої виклади перервати, даючи місце в розкладі гостям, щоб свої виклади продовжити вже наприкінці семестра. Та й не тільки багато було професорів цього літа в УВУ, а й студентів з усіх кінців світу т(акож із Бразилії) — понад півсотні на обох факультетах УВУ. Про докладний перебіг зайнять і всієї діяльности УВУ цього літа ще будуть подані матеріяли до преси після їх впорядкування, а тут лише згадаємо про останній акт докторських промоцій, що мав місце під кінець семестра. Таким актом, з уваги на цілу групу кандидатів, що стали до промоції, досить урочистим у 50-літній ювілей Українського Вільного Університету був акт промоції п'ятьох докторатів з ЗСА й Канади: о. З. Кальба (Канада) та викладачі американських високих шкіл—І. Овечко, Р.Трач Є. Федоренко і А. Шуль. Акт Промоції виконали: ректор УВУ проф. д-р В. Янів, декан Філ. Ф-ту проф. д-р Н. Полонська-Василенко та продекан проф. д-р О. Кульчицький, після чого того ж дня (19-го серпня) відбулося прийняття професорів і студентів новопромованими докторами філософії в одному з ресторанів Мюнхену. А ще перед тим, протягом літнього семестра були промовані кандидати як на Філософ. Ф-ті, так і на Правнич-

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відродження оптимізму

Аналітики відносин в Америці стверджують цікаве явище — відродження оптимізму в широких колах суспільства, на відміну від ще недавнього часу, з-перед якого пів року, коли в загальних настроях переважали розтіч, зневіра і навіть розпач. Перелім у настроях стверджують усі бюра й часописи, які переводять опитування „сірих людей" та представників різних станів, рас, верств і професій. Цікаво, що властиво небагато змінилось у відносинах, що їх затруюють дорожнеча, безробіття, злочинство, наркоманія і все ще не закінчена В'єтнамська війна. А втім, джерелом оптимізму стала віра, що „буде краще", що промине інфляція, прийде нова ера економічного росту, скінчиться В'єтнамська війна і збірними зусиллями зупиниться похід злочинства та зараза наркотиків.

Настрої — річ невхопна, і дуже трудно визначити з певністю їх причини. На теперішній перелім в сторону оптимізму вплинули ніби дві головні події: запланована подорож президента Ніксона до Пекіну і заповіджена нова економічна політика. Ще нема конкретних позитивних вислідів одного з тих задумів, проте вони вже дали позитивну психологічну реакцію. Люди хочуть, щоб Уряд „щось робив", люди бачать в активності Уряду доказ його рішення розв'язувати проблеми. Очевидно — настрої завжди дуже змінливі. Тому, наприклад, будувати на базі настроїв нинішнього дня прогнози щодо президентських виборів восени 1972 року — річ найбільш ризиковна. Може щось не вдатися, можуть завести надії на „чесний" мир у Південній Азії, може знову підвести голову гідра інфляції — і настрій оптимізму, а з ним і прихильність до Ричарда Ніксона минуться, не зважаючи на його минулі заслуги. Пригадаймо, наприклад, що хоч Винстон Черчилл відвернув від Британії катастрофу в другій світовій війні і виявив вийняткову державницьку мудрість, — у 1945 році відсунули його від влади.

Коли в американському суспільстві настрої звернулися в сторону оптимізму, то в українському вільному суспільстві ці настрої надто пливкі й невиразні. В умовинах ворожої окупації України і режиму русифікації та різних непоpладок в американсько - українській громаді, нема причини до надмірного оптимізму. Але є й багато причин, щоб не зневірюватись і не опускати рук.

Комсомол — формальність

Комсомольська організація була створена на початках совєтської влади, на честь „вождя" Леніна. Назва ВЛКСМ розшифровується, як „Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді". Отже, існує всесоюзна Спілка, а в „республіках" діють її філяли. Комсомольців набирають з дітей, з „піонерів", а з комсомольців потім вербують кандидатів до партії. Хто не вступає до комсомолу ще в школі, той повинен рахуватися, що по соціяльній комуністичній драбині далеко вгору не підійметься. Без комсомольського квитка його місце в колгоспі або на найгіршій праці на заводі, практично перед таким юнаком чи дівчиною зачинені двері високих шкіл, бо місцеві комсомольські загони надсилають до дирекцій тих шкіл відповідні „рекомендації".

Хто-хто, а керівник сектору обліку при ЦК комсомолу УССР Надія Бандура повинна знати, скільки ж їх є, отаких напівдобровільних, напівпримусових комсомольців в Україні. Але в довгій статті під назвою „Кожен — у строю" в „Молоді України" з 1-го вересня вона не називає точної цифри. Згадує лише, що тепер „у республіканській комсомольській організації є майже 95 тисяч членів і кандидатів до КПСС". Згадана авторка закликає комсомольців взяти у вересні участь у „річній звірці членів ВЛКСМ". З її розповіді видко, що молодь розглядає своє членство в комсомолі, як додаткове навантаження, не зацікавлена в праці комсомолу, збайдужіла до тієї організації. Завелася в Україні навіть така практика, що до комсомолу почали приймати позаочно: „Тільки в Московському районі Харкова цього року 118 комсомольців прийнято заочно, а в Орджонікідзенському — 219"... Авторка наводить багато прикладів, як комсомольці, кудись виїхавши, не повідомляють про це комсомольську організацію, не реєструються на новому місці життя чи праці. „Треба повернути таких у стрій, залучити до праці організаційно!" — закликає „Молодь України".

Комсомольська організація нічим не імпонує сучасній молоді. І тому вона трактує членство в комсомолі, як обтяжливу формальність, вимагану режимом.

РЕКОРДСМЕНИ ІҐНОРАЦІЇ Й БЕЗГЛУЗДЯ

КИЇВСЬКЕ РАДІО ПРО „УКРАЇНСЬКИХ БУРЖУАЗНИХ НАЦІОНАЛІСТІВ" І... „ЗЕЛЕНІ БЕРЕТИ"

Виступи й писання совєтських пропагандистів можуть бути показовим прикладом того, до яких меж безглуздя й невігластва можуть доходити люди, що в нормальних умовах мали б давати точну й перевірену інформацію, побивати своїх ідейних і політичних противників солідно зібраними даними й доказами. У своїх намаганнях знеславити нелюбу чи й ворожу їм ідеологію і її прихильників керівники й чиновники совєтської пропаганди користуються засобами й методами, які можуть викликати хіба тільки глузування.

На сторінках совєтських газет та журналів і навіть в радіо подвизається з деякого часу якийсь Клим Дмитрук, очевидний каґебіст, погромник „буржуазних українських націоналістів". Протягом травня й червня цього року друкувалися в київському тижневику „Україна" протинаціоналістичні памфлети цього Дмитрука п. н. „Безбатченки". Трохи згодом ці ж самі „документальні" еляборати почали друкуватися у розсиланому задарма на адреси різних українських емігрантів по всіх країнах світу органі „Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном", що появляється тижнево п. н. „Вісті з України" (від числа 23-го з 3 червня до числа 32-го з 5 серпня 1971 року). І зараз же після цього в другій половині серпня цей же Клим Дмитрук кинувся виступати в київських радіопередачах, призначених для закордону, із бесідами на тему... „Українські буржуазні націоналісти і зелені берети".

Не мавши ні часу, ні місця зупинятися на всіх цих „писаннях" і виступах Клима Дмитрука, варто навести декілька зразків „поінформованости" і „документальности" з другої бесіди цього останнього циклу, переданої 24 серпня 1971 року о год. 22.30 вечора.

Починаючи цю бесіду із розповіді про „зелених беретів", тобто американські військa спеціяльного призначення, які, як загально відомо, є найкраще вишколеними й дисциплінованими з'єднаннями в американській армії і вславилися не тільки своїми військовими діями, але й допомогою цивільному населенню в країнах їх призначення, Клим Дмитрук намагається приписувати „зеленим беретам" несусвітні дії і вчинки.

„Найжахливіші злочини, — казав Дмитрук у цій передачі, — американські військa спеціяльного призначення, скорочено ВСП, вчинили і чинять на в'єтнамській землі: знищення населених пунктів, отруєння річок і озер, підпалення джунґлів, катування і вбивства мирних жителів, здійснювані гітлерівськими методами, — ось далеко неповний перелік брудних справ „зелених беретів" у В'єтнамі".

Схарактеризувавши так американські військa спеціяльного призначення, Клим Дмитрук зарахував до них вояків і старшин американської армії українського роду, американських резидентів і громадян, або ж — за його ж визначенням — „дітей українських буржуазних верховодів", називаючи між ними сина „редактора гітлерівської рептильки „Голос" Богдана Кравцева — Миколу, що його він перейменував на Мирона, сина „запеклого н а ціоналіста" Миколи Степаненка — Юрія, старшину Богдана Копистянського й „інших послідовників чорної справи батьків, які зганьбили себе у війні проти в'єтнамських жінок і дітей"...

Ніяких фактів і доказів для таких важких обвинувачень Клим Дмитрук не наводить. У своїй радіобесіді і в друкованому в київській „Україні" памфлеті „Безбатченки" він твердить, що ось, мовляв, „офіцер Армії США" Микола Кравців одержав високу нагороду... „орден Пурпурового Серця", не знаючи бідолашний, що це тільки медаля для тих, що були поранені. „Злочин" Юрія Степаненка полягав — за словами Дмитрука — в тому, що він був нагороджений „Золотою медалею та ще шістьма орденами і медалями". І вкінці доказом „злочинних дій" Богдана Копистянського мало б бути те, що він, як американський старшина „в непроглядних джунґлях ставив чоло комунізмові" і „протягом всієї в'єтнамської кампанії проніс з собою... синьо-жовтий прапор, черпаючи з нього наснагу для боротьби з ворогом".

Українським емігрантам, батькам вояків і старшин, покликаних обов'язком громадян служити в американській Армії, каґебівський безбатченко Клим Дмитрук приписує ще й такі „злочини", як висилання пачок для їхніх же дітей, влаштовування для них привітальних зустрічей, після того, як вони повертаються додому тощо.

Доказом „зрадницької діяльности" батьків цих вояків і старшин та репрезентованих ними „націоналістичних угруповань" мали б бути, за словами К. Дмитрука, ще й такі дії, як висилання на фронт різдвяних і великодніх привітань. „Намагаючись довести свою відданість американським господарям, — говорив Дмитрук, — вони беруть участь у мілітаристському шабаші, на всі лади вихваляють агресора, надсилають на фронт насичені патологічним антикомунізмом листи, привітання, різдвяні та великодні побажання перемоги".

Почуваючи, мабуть, всю безглуздість такого роду обвинувачень і, зокрема, пов'язування вояків і старшин українського роду із „здичавілими авантюристами", тобто із „зеленими беретами",

Клим Дмитрук наприкінці своєї бесіди вдався до ще однієї нісенітної натяжки: цитуючи повідомлення із „Свободи" з 25 листопада 1970 року, він пов'язав їх військові дії у В'єтнамі з рейдом „добірного з'єднання дбайливо вишколених добровільців", що відбувся з метою визволення американських полонених із одного з таборів у Північному В'єтнамі, до якого, до речі, не мали жадного відношення сини „українських буржуазних верховодів" і який був проведений, як відомо, з цілком гуманітарних спонук.

Такою ж самою безглуздою нісенітницею звучав заклик Клима Дмитрука, що „буржуазно - націоналістичні найманці паліїв війни"... „захищають інтереси великого капіталу".

Обвинувачення й твердження такого роду, як і всі „ревеляції" Дмитруків, призначені хіба тільки на сміх... курам. Серйозно їх трактувати не можна.

Н. В.

ЛЕГКОВАЖЕНА ФЕДЕРАЦІЯ

20-го серпня ц. р. у столиці Сирії Дамаску урочисто підписали акт конфедерації Єгипту, Сирії і Лібії їхні володарі, а 1-го вересня ц. р. переведено у тих трьох арабських країнах плебісцит у цій справі. За офіційними повідомленнями — з-посеред близько восьми мільйонів управнених до голосування в Єгипті голосували 99.9 відсотка громадян, у Сирії на 1,800.000 виборців голосували 96.4 відсотка, а в Лібії з її круглo 1,700.000 мешканців — 98 відсотків. Величезна більшість, очевидно, віддала свої голоси „за", бо ось, наприклад, в Єгипті з-посеред 7,776.837 осіб, що брали участь в голосуванні тільки 3.404 були „проти", 2.471 карток признано неважними, а 225.972 не голосували. Хоч азійсько - африканські народи назагал байдужі до різного роду голосувань, можна повірити у ці офіційні цифри, бож у Єгипті загрожувано, що той, хто не голосуватиме, мусітиме заплатити кару рівновартости 23 долярів.

Але міжнародна преса не присвятила цій події великої уваги. Можливо тому, що від 1958 року було вже кілька подібних федерацій чи конфедерацій різних арабських держав, зокрема Єгипту і Сирії, Єгипту і Ємену, Йорданії і Іраку, Єгипту і Іраку, і всі вони були ефемеридами, які швидко минулися і забулися.

Найбільше шуму наробила не то федерація не то повна злука Єгипту і Сирії в 1958 р., коли проголошено урочисто, що ці дві країни становлять „одну державу, один нарід, з одним прапором і одною армією". Але, може, власне тому, що задумано в практиці нездійсненне „злиття націй", які, зрештою, не мають спільного кордону, вже в 1961 році та злука розлетілась, і залишилась з неї тільки змінена назва Єгипту — „Об'єднана Арабська Республіка". Тепер змінено знову ту назву на „Арабську Республіку Єгипет", щоб залишити Сирії і Лібії їхні власні назви. А щоб не робити надто тісної злуки, яка в практиці не втримається, залишено кожній із названих трьох арабських держав їхню суверенність з власною репрезентацією в Об'єднаних Націях і зі спільною назвою „Федерація Арабських Республік" для, так би мовити, внутрішнього вжитку.

А втім, не можна наперед знецінювати цієї події і охрищувати її тільки як ще одну спробу здійснити ідеал покійного єгипетського президента Ґамаля Абдель Нассера про об'єднання всіх арабів в одній державі під одним проводом. Та його ідея була згори засуджена на невдачу власне тому, що Нассер сполучав її з власною амбіцією — стати лідером усього арабського світу, на що не погоджувались інші арабські дежави та їхні володарі. Однак, ця нова тридержавна злука, чи як її назвати, має чи може мати таки далекосяжне практичне значення.

Найслабшою ланкою цієї міждержавної формації є диспропорція поміж різними її членами. Єгипет має круглo 386.000 кв. миль і 32 мільйони населення, Сирія—72.235 кв. миль і несповна 6 мільйонів населення, а Лібія — тільки 680.000 кв. миль і круглo 1,800.000 мешканців. Коли ж в основу їхньої конфедерації поставлено принцип „рівний з рівним" і згідно з цим принципом, на Верховній Раді конфедерації, що її становлять президенти трьох держав, всі постанови мусять прийматись одноголосно, отож кожна з тих держав має право „вета", то нам автоматично виринає можливість, що 32 мільйони єгиптян скорше чи пізніше не захочуть, щоб їхня доля залежала від несповна двох мільйонів лібійців, і навпаки — багата на нафту маленька Лібія не захоче, щоб їй патронував і свою волю накидав більший територією і населенням, зате заборгований в Совєтах і покищо економічно не самовистачальний Єгипет.

Другим слабим пунктом цієї конфедерації є її ніби соціяльно лівий, „революційний" характер, дармащо всі ці три арабські держави, користаючи з допомоги Москви проти Ізраїлю, водночас переслідують доморослих комуністів. Але вони виключають можливість поширення конфедерації на три арабські „реакційні" монархії: Йорданію, Савді Арабію і Мароко. Іншими словами — єднаючись під гаслами арабського протиізраїльського націоналізму, вони тут же заперечують націоналізм тих арабів, які вірні традиційній монархістичній формі свого правління. Це широко відкриває двері інтригам названих арабських монархістичних держав з ціллю розвалити ту „революційну" конфедерацію.

Цю слабу точку конфедерації трьох арабських держав рівноважать її додатні сторінки. Разом вони становлять таки масив з круглo сорока мільйонів арабів. Коли в наступному році приступить до конфедерації ще Судан з своїми 15 мільйонами населення, як це заповів його прем'єр ген. Ґаафар аль-Німейрі, тоді вона охоплюватиме більше, як половину всього арабського світу, який нараховує круглo 100 мільйонів душ. Це таки буде поступ на шляху об'єднування арабського світу, і це таки — в політичному та мілітарному сенсі — буде

(Закінчення на стор. 3-ій)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

В ІМ'Я ПРАВДИ

Ми завважили, що від якогось часу щоденник „Свобода", поміщуючи на своїх сторінках переслані з Митрополичої Канцелярії матеріяли, коментує їх зміст чи назви по своєму й таким чином впроваджує в блуд своїх читачів чи створює у них неприхильне наставлення до нашої Церковної Ієрархії чи Митрополичої Канцелярії.

Ваші коментарі чи додаткові вияснення щодо назви Провінція Української Католицької Церкви в ЗСА виглядають на злобні або свідчать про необізнаність Ваших редакторів з проблемою.

В одному із таких коментарів стверджуєте, що оце вперше вжито назву „Американська Провінція". Таким писанням викликуєте у своїх читачів підозріння, що це якась нова видумка, новий винахід, який ніяк не покривається з назвою Митрополії. Якщо не всім, то декому з Ваших редакторів повинно бути відомим факт існування Галицької Провінції на опредiлення Галицької Митрополії. Проголошуючи Буллі про створення Американської Митрополії, вживається назви Церковної Провінції. Цитую за Папською Буллею, якою проголошено Філядельфійську Митрополію: „Ми, силою Нашої верховної власти, доповняючи згоду тих, які мають права в цій справі, постановляємо й розпоряджуємо ось що: В З'єдинених Державах Північної Америки засновуємо нову церковну провінцію для вірних візантійського обряду, які походять з Галичини і перебувають там (у ЗСА), провінцію, що охоплює Престоли: Філядельфійський і Стемфордський, які дотепер були Апостольськими Екзархіями".

Також прошу провірити наші Шематизми від 1958 року, на заголовній сторінці яких є напис: Українська Католицька Церковна Провінція в Філядельфії, на опредiлення Архиепархії і двох Епархій.

Буду дуже вдячний, Пане Редакторе, коли в ім'я направлення заподіяної кривди помістите це наше вияснення у Вашому щоденнику.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ МИТРОПОЛИЧИЙ ОРДИНАРІЯТ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
† Василь
Єпископ-помічник
Філядельфія, 7 вересня 1971

З НАШИХ БУДНІВ

УРБАНІЗАЦІЯ СЕЛЮХА

У місяці вересні, коли діти йдуть до школи, кожнораз пригадується мені „Грицева шкільна наука" Івана Франка і моя власна, тобто той незабутній у моєму житті день, коли татуньо привезли мене, тоді 9-літнього селюшка, до 7-клясової народної школи ім. Бориса Грінченка у Львові і залишили „на станції" в пані Павлової. Три ночі після того я тихо плакав, роняючи сльози у подушку з туги за домом, а цілий тиждень боліла мене шия від того, що я стало ходив із задертою головою, зчудовано задивлений у львівські хмаросяги. Такими мені тоді здавалися двоповерхові будиночки при вулиці Городецькій ч. 95, де приміщувалась наша школа і де була моя „станція".

Та й не тільки боліла мене шия — моє бідне серце теж роздиралося з болю, бо хлопці з подвір'я (в опінії мого тата — батярчуки) не бажали собі прийняти мене до їх, по-нашому сказавши, „ґенґу"! Що й казати: коли я вперше появився на подвір'ї і зробив несміливу спробу наблизитися до гурту, вони зміряли мене критичними поглядами, а Тадзьо Ковальчук, що був їхнім ватажком, сказав, закопиливши губу:

— А диви, приїхав жлоб у порцелянових сподних!

За того „жлоба" я не дуже образився, бо й не знав достоменно, що цей епітет означає, але алюзію до моїх полотняно-льняних штанів я зрозумів аж надто добре, і ця зневага боліла мене може й дужче, ніж інша тяжка дискримінація: хлопці зразу „відкусали" мене від гри в копаного, — до речі сказавши, шматяного м'яча.

В цьому місці мушу з глибокою вдячністю згадати шляхетну постать моєї господині на „станції", пані Павлової, яка займала в будинку ч. 95 важливу посаду „дозорцової", що значить майже „супера", і взагалі була людиною доброго, золотого серця. Це ж вона, пані Павлова, поставила хлопцям ультиматум, що коли хтонебудь із них відважиться вробити мені якусь кривду, то вона йому, батярові, крижбанти мітлою переломе!

Отак, з протекцією пані Павлової, забрало мені може й з півроку часу, поки я втиснувся до подвір'яного „ґенґу", але перед тим, звичайна річ, мусів бездоганно вивчити львівський „балак", засвоїти мистецтво боксування, лазити, як вивірка, по деревах, дахах і ринвах, — що було обов'язково конечне під час погоні поліціаїв за бандитами у живогрі, яку ми відтворювали після кожного фільмового сеансу в кінотеатрі „Гражина". — Не треба вам, хіба, пригадувати, що кіно ще було тоді німе, у нас же все відбувалося із „звуком", тобто з великим ґвалтом і криком!

А коли нижче підписаний, під час вирішального футбольного матчу 5-ої кляси „А" з 6-ою „Б", розбив шматяним м'ячем першу „свою" шибку на веранді п. Батога, — урбанізація одного селюшка з с. Водник була повністю завершена.

Ікер

ДАР НА ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ

Філядельфія. — Хоч сама незаможна, п-і Текля Шпак з парохії св. Андрея у Філядельфії пожертвувала 2 000 долярів на Духовну Семінарію у Вашинґтоні. Семінаристи студіюють у Католицькому Університеті, а в Семінарії доповнюють знання українськими предметами. Вони вивчають обряди, церковний спів, історію Української Католицької Церкви, українську, а також церковнослов'янську мови.

Олександр Знойко

РУСЬ І РІЧКА БОГИНІ ДАНИ

(2)

Насправді, тірсаґети — це ґети, що жили на Дністрі, який тоді звався Тірас. Авхети — зовсім не „гарні", це ті ж ґети, тільки звук ґ (g) в цій назві передано як х (h). Мірґети — зовсім не „титахи", як дослідив В. Абаєв, — тут просто маємо помилку переписувача і т. ін.

В. Абаєв застосував осетинську мову також для дослідження назв слов'янських рік Дону, Дніпра, Дністра й Дунаю. За В. Абаєвим, Данаприс — Дніпро це північно - східньо - іранське дан („річка") + апр („глибока"). Розшифровуючи назви наших річок, В. Абаєв підійшов до справи так само, як він це робив щодо назв племен Надчорномор'я. Застосовуючи осетинську мову, він не зважає на те, що й індоевропейське Udán означає безмежна глибина, хвиля (звідси й назва нашої річки Удай). Йому невідомо, що культ богині Дани на Середній Наддніпрянщині панував тоді, коли пишні храми цієї богині стояли не лише на Наддніпров'ї, а й у старослов'янському місті, що нині в Німеччині має назву на честь цієї богині — Маґдебурґ, та й у далекому тепер, а тоді слов'янському Адріянополі.

Розглядаючи слова Дан, Дон, як осетинські „річка", „вода", В. Абаєв не зважає на стародавніші слов'янські: тонути, тону, тоня і т. ін. (Tanaïs), а також на назву Західньої Двіни — Рудон (Rhudon). З погляду іранського походження є незрозумілою й назва Дунай. За скитського часу низова течія річки звалася Істр, а в горішній і середній течії річка мала стародавню кельтсько-слов'янську, або, як пише нині М. Фамер, кельтсько-латинську назву — Данувіус — Дунай.

Там, де були іранці, існувала назва Істр, а там, де жили кельти й слов'яни, ріка звалася Дунай.

Чи було, справді, призабуте або „переусвідомлене" скитами-кочівниками й савроматами наше стародавнє ім'я священної слов'янської ріки саме в той спосіб, як це розуміє В. Абаєв? Він не вивчав культури й тубільного життя наших народів за доби, що передувала приходові кочових іранських племен у північно-східнє Надчорномор'я. Той формальний зміст, що його вловив В. Абаєв у назві нашої ріки за мовними залишками наших сусідів іранського походження, набрав би іншого характеру, якби він користувався тубільним матеріялом. Адже культ великої богині наших предків Дани-Лелі — пасивного жіночого початку Всесвіту — втіленої води існував у басейні Дніпра задовго до приходу скитів — кочівників і савроматів у північно-східнє Надчорномор'я.

Нам здається, що, розшифровуючи дуже стародавню назву ріки на прабатьківщині індоевропейської культури, що за неї деякі вчені вважають нині Середню Наддніпрянщину, В. Абаєву треба було вивчити й давню історію нашої країни.

Треба було ще домогтися якоїсь узгоджености між результатами мовного вивчення й історією та географією нашої землі, визначити, хоч орієнтовно, добу, коли ріка Дніпро дістала свою назву „Данапр", вивчити к у л ь туру народів, що населяли тоді басейн Дніпра, порівнюючи її з культурою тогочасних іранських племен, а відтак вивчити й мітологію, що складала важливий елемент античної культури.

Питання про походження назви Дніпро є передусім питання історичне, а не лише мовознавче. Один з видатних істориків Київської Руси — академік Б. Греков писав, що „якби ми могли пізнати життя слів, — таємниці історії розкрилися б перед нами".

Для вітчизняного історика мовні дані, одержані з допомогою етимологічного методу вченими інших країн, будуть завжди лише допоміжними, додатковими до історичних фактів із життя народу. Насамперед розглядатиметься історія, археологія, мітологія, етнографія й дані мовознавства, проте на основі вивчення всієї топоніміки країни, а не якоїсь її частини чи окремого топоніма.

Щоб перевірити думку В. Абаєва, нібито назву Дніпрові дали іранці, звернімось до історичної географії відповідної доби, котру В. Абаєв спробував обернути добою іранців на Наддніпрянщині. Основою іраністики на Україні є посилання на Геродота й на окремі власні імена в епіграфічних пам'ятках північно-східнього Надозів'я.

Надамо слово Геродотові.

В описі Скитії V ст. до нашої ери Геродот називає її за ім'ям народу, що зустрічався першим у Надозів'ї на території кімерійців, яких у VII ст. до н. е. заступили скити. Він зробив це подібно до того, як ще в XVIII ст. робили европейські історики, називаючи азіятські народи татарами, а ми робимо й нині, називаючи народи Америки американцями. Розповідає Геродот про зовсім різні за способом життя й походженням народи. Він пише: „Скитія являє собою чотирикутник, два боки якого доходять моря, при чому лінія, що йде всередину материка, такої ж довжини, як і та, що йде вадовж моря.

Так, від Істру (Дунай. — О. З.) до Бористенеса (Дніпро. — О. З.) десять днів путі й стільки ж від Бористенеса до Меотиди (Озівське море. — О. З.).

З другого боку від моря всередину країни до меланхленів, що живуть над скитами, двадцять днів путі. Денну путь я визначаю двома стами стадій. Таким чином Скитія в поперечнику чотири тисячі стадій. Такої ж довжини й ті прості боки її, що йдуть у середину материка. Такий обсяг цієї країни".

Описавши п р а вобережну Наддніпрянщину „від торговельного міста Бористенітів, що становить найбільший середній пункт усієї приморської Скитії", Геродот назвав по порядку каліпідів — елліно-скитів, алазонів, що сіють хліб, цибулю, часник, сочавицю та просо, і закінчив народом орачів, що сіє хліб на продаж. Далі він зазначив: „Народи ці живуть уздовж річки Гіпаніса (Буг. — О. З.) на захід від Бористенеса". Далі батько історії пише так: „Перейшовши Бористенес, вступаємо в найближчу до моря землю Гілею. Вище живуть скити-хлібороби, яких елліни, що живуть біля річки Гіпаніса, звуть бористенітами. Самих себе тамошні елліни звуть ольвіополітами. Ці скити-хлібороби посідають простір на схід на три дні путі, поширюючись до ріки на найменення Пантикапа. На північ, угору за течією Бористенесу, вони живуть на 11 днів путі".

На схід від скитів-хліборобів, по той бік від ріки Пантикапи, живуть скити-кочовики, що не сіють нічого й не орють. „Кочовики посідають область на схід на чотирнадцять днів путі". Геродотова річка Пантикапа — це сучасна українська річка Молочна, що є єдиною на схід від Дніпра на три дні путі.

(Далі буде)

ПАСТОР ДМИТРО МАРІЙЧУК ОЧОЛИВ...

(Закінчення з 1-ої стор.)

ступника, скарбника, пастор Микола Безітко і пастор Василь Бура — члени управи. Відтак на новий пост генерального секретаря обрано довголітнього президента Об'єднання, заслуженого лідера українських баптистів, пастора Олексу Гарбузюка. З'їзд виніс також ухвалу про вибір редакційної колегії журналу „Післанець Правди". Колегію очолив як начальний редактор відомий науковець і письменник, д-р Лев Жабко-Потапович, а на співредакторів обрано пасторів: Олексу Гарбузюка, Дмитра Марійчука й Івана Барчука.

В той сам час, коли відбувались вибори управи Об'єднання, Об'єднання Сестрицтва та Об'єднання Молоді мали свої наради і вибори, в результаті яких на голову Сестрицтва переобрано Катерину Пятковську, а на голову Молоді обрано Василя Галича.

Нова управа Об'єднання є відповідальна за десятки Церков та місійних станиць в ЗСА і південній Америці, Австралії і Европі. Рівнож несе відповідальність за радіомовлення „Голос Євангелії в Україну", що вже 6-тий рік передається через Трансмісове Радіо в Монте Карльо.

Крім нарад, відбувались Богослуження для старших і молоді, під час яких Божим словом служили пастори і проповідники із ЗСА і Канади. Проповіді були, очевидно, на релігійні теми, але були й слова високого патріотизму. Згадувано про поневолену Україну, нищення українських Церков на рідних землях, переслідування віруючих українців, нищення українських історичних надбань, а головно нищення української мови. Рівнож відзначено 100-ччя Лесі Українки і Василя Стефаника. Під час Богослужень співав мішаний хор Чикагівської церкви під диригентурою пастора Івана Поліщука, мішаний хор церкви з Мінеаполісу під диригентурою Віри Марущак і мішаний хор молоді з Торонта під диригентурою молодого Тимцева. Були рівнож виступи молоді з сольоспівами, дуетами, деклямаціями та грою на музичних інструментах.

Управа Об'єднання одержала багато привітань та побажань від різних Євангельських Церков, світських установ і поодиноких осіб. Також президент ЗСА Ричард Ніксон надіслав привіт, а український відділ урядового „Голосу Америки", що ним керує Михайло Терпак, подав вістку про цей З'їзд. Особисто вітав З'їзд представник Канади, редактор і письменник Михайло Подворняк з Вінніпеґу.

В неділю 5-го вересня відбувся спільний обід—гостина всіх учасників З'їзду, під час якого атракцією були 4 пари „молодят", які тому 25 років у місті Люденшайді, Німеччина, (25 травня 1946) повінчалися. Господарі гостини приготовили для них спеціяльний стіл з українським короваєм та весільними квітами. Тими „молодятами" були: редактор Михайло і Валентина Подворняки та композитор Сергій і Надія Бичковські з Канади, пастор Іван і Юлія Поліщуки і Петро та Віра Юнки з Америки. Хор місцевої церкви відспівав ювілятам многолітствіє, а генеральний секретар Об'єднання пастор Олекса Гарбузюк - учасник спільного весілля в Німеччині, зложив їм побажання від Об'єднання. Присутні відспівали многолітствіє також пасторові Іванові Барчукові з нагоди його 50-річчя служіння Господеві. Головним промовцем під час обіду був представник УНС і „Свободи", головний радний Степан Гавриш. Він вказав на величезні успіхи Об'єднання у всіх ділянках, при чому згадав і про радіомовлення „Голос Євангелії в Україну". Говорячи про УНС і „Свободу", він згадав про союзові відділи при громадах Баптистських церков. Тому, що присутніми під час гостини були секретарка 71 Відділу в Клівленді пані Гльорія Перехрест і секретар 17 Відділу в Чикаґо, колишній командир УПА Ярослав Билень, С. Гавриш вітав їх зокрема, вказуючи на їхні заслуги при розбудові союзових Відділів при українських євангелицьких Церквах. Він згадав і про 10 Відділ УЄ Баптистів у Филядельфії, де секретарем є Константин Хільченковський.

Як попередніх років, так і тепер під час З'їзду діяла Резолюційна Комісія на чолі з д-р Левом Жабком-Потаповичем, яка приготовила ряд важливих резолюцій. Згадати б, що всі Богослужби, як для старших так і молоді, відбувались виключно в українській мові.

Увага! ВІДОЗВА Увага!

ДО ВСІХ ГРОМАДЯН-ДРОГОБИЧАН!

З огляду на це, що ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ДРОГОБИЧЧИНИ на своєму головному засіданні в дні 22 травня 1971 року виніс остаточне рішення приступити до започаткування друкування історичного збірника „Альманаху" з дрогобицької землі — подається офіційно до відома всім Дрогобичанам, що остаточний речинець для бажаючих ще доручити різного рода матеріялів до книги — продовжується невідкличио по день 30-го вересня 1971 року.

ЗА ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ДРОГОБИЧЧИНИ:

інж. Володимир Осередчук, голова — Степан Кобільник, секретар

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА в США
ЧИКАГІВСЬКИЙ ДЕКАНАТ

Неділя, 19-го вересня 1971 року

СВЯТО 50-ЛІТТЯ ВІДРОДЖЕННЯ УАП ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ 1921-1971

ПРОГРАМА СВЯТА:

Год. 10-та рано — Собор св. Володимира — АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА

Год. 5-та по пол. — Авдиторія Лейн Технікал (2501 Вест Аддисон) СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

Свято звеличає своєю присутністю

Митрополит УАПЦ Архиєпископ МСТИСЛАВ

Все Українське Громадянство до участи запрошує — КОМІТЕТ

Увага! ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК Увага!

АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ • ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ
МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ • НЮ ЙОРКСЬКА ГРУПА

— влаштовують —

ВИСТАВУ КНИЖКИ

під кличем:

„УКРАЇНСЬКА КНИЖКА ШУКАЄ ЧИТАЧА"

в днях 1 - 3 жовтня 1971 року

в ПРИМІЩЕННІ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ

149 Друга Евеню в Ню Йорку. Просимо слідкувати за дальшими оголошеннями.

ВЕСЕЛА ЗУСТРІЧ БУКОВИНЦІВ

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЧОРНОМОРЕ", ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

пригадує всім Буковинцям, що

ВЕСЕЛА ЗУСТРІЧ БУКОВИНЦІВ

— відбудеться —

в днях 18-го та 19-го вересня 1971 року на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

Програма зустрічі весела, у товаристві приятелів та знайомих, які може не бачилися від давна.

Мистецьку програму виконають українській публіці відомі артисти: п-і Іванна Кононів, п-і Валя Калин та пан Степан Магмет, із музичним оформленням д-ра Бориса Базалі.

Рівнож наш відомий скрипаль проф. Рафаїл Венке виступить із звичайно високоякісним виконанням кількох чарівних композицій.

Несподіванки — під час програми — також можливі.

Покиньте сіру буденщину хоча на два дні, прийдьте на цю Зустріч, а ми ручимо приємність, розваґу та задоволення.

Усіх Буковинців, що ще не одержали запрошення на цю імпрезу, через брак чи зміну адреси, просимо звернутися негайно для одержання запрошення до: W. Hnidey, 300 W. Lindley Ave., Phila., Pa. 19120.

БУКОВИНЦІ! Використайте цю нагоду, знайдіть час та можливість і прибудьте на „Веселу Зустріч Буковинців" на оселі Верховина, на 18-го вересня 1971 р.

СТАРШИНА УКРАЇНСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО КОЗАЦТВА „ЧОРНОМОРЕ"

WESTERN UKRAINE
AT THE TURNING POINT OF EUROPE'S HISTORY, 1918-1923

Це найновіша вповні документована праця проф. М. Стахова і проф. Я. Штендери, в двох томах, разом 636 стор. великої вісімки, з ілюстраціями і мапами. В цій історії використано всі дотепер публіковані джерела і архівні матеріяли українські, польські, совєтські, американські, британські, німецькі, чеські, французькі і жидівські. Кожний може пізнати хід визвольної війни проти чужих імперіялізмів на мілітарних і дипломатичних фронтах. Батьки повинні замовити це видання НТШ для своїх дітей і внуків та для інформації серед чужих.

Ціна 1-го тому в картоні $4.50, в твердій оправі $5.50, 2-го тому — $6.50 в картоні і $7.50 в твердій оправі.

Замовляти на адресу:

Shevchenko Scientific Society
302 West 13th Street New York, N.Y. 10014, USA

В ПЕРШУ, БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.
Проф. ОМЕЛЯНА ЦІСИКА

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в суботу, 18-го вересня 1971 року

о год. 9-ій рано в церкві РОЖДЕСТВА ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ в НЮ БРАНСВІКУ, Н. Дж.
No. 80 Livingston Avenue

а відтак

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
НА МОГИЛІ ПОКІЙНОГО
на КЛАДОВИЩІ ST. PETER'S CEMETERY
Somerset Street, New Brunswick, New Jersey

Дружина — ЕВГЕНІЯ
Донька — МАРІЯ
і дальша Родина

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п.
ІВАНА ТИМЧИШИНА

буде відправлена

в четвер, 16-го вересня 1971 року

о год. 8:30 ранку

в Українській Католицькій Церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА при 30th Street and 31st Avenue, Long Island City, N. Y.

Заупокійна Служба Божа з Панахидою

До участи в молитвах просять:

дружина — АННА
син — МАРІЯН

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ

Евгенії з Бачинських
Головка - Ференцевич

буде відправлене

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

у ВІВТОРОК, 14-го ВЕРЕСНЯ 1971 р.
о год. 8:30 ранку
в українській католицькій церкві св. Юра
при Сьомій вулиці в Ню Йорку.

Приятелів просимо про молитви.

РОДИНА

Подаємо до ласкавого відома Всечеснішим Отцям-Приятелям, Товаришам по Зброї, Приятелям, Рідним та Знайомим нашого Найдорожчого ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.
о. ВОЛОДИМИРА ПИЛИПЦЯ

що в суботу, 25-го вересня 1971 року в год. 11-ій ранку
на Українському Православному Цвинтарі
у Бавнд Бруку, Н. Дж.

відбудеться

ПАНАХИДА і ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

Чин Свячення доверишть

Високопреосвященніший Владика МСТИСЛАВ
Архиєпископ УПЦ — особистий Приятель Покійного, у співслужінні Духовенства обох Віроісповідань.

До ласкавої співучасти і молитов просять діти:

СОНЯ, МИРОН і НЕСТОР з РОДИНАМИ

З великим сумом повідомляємо всіх Пластунів і Пластунок та Українське Громадянство, що дня 29-го серпня 1971 р. заснула на віки у Відні

бл. п.
ІРИНА зі СТУДИНСЬКИХ
ТИСОВСЬКА

вірна подруга життя сл. п. д-ра ОЛЕКСАНДРА ТИСОВСЬКОГО, основоположника Українського Пласту.

ПОХОРОН відбувся у Відні, в дні 10-го вересня 1971 року

Клонимо голови у пошані для Покійної, великої Приятельки Пластової Організації

Одинокому синові д-рові Юріеві з приводу цієї важкої втрати складаємо в імені всього Пластунства глибокі вислови співчуття.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 1-го серпня 1971 р. в Омску, СССР, відійшов у Вічність в 75-му році життя

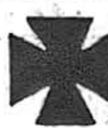
наш Найдорожчий БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п.
ОЛЕКСА МАРЦІНКОВСЬКИЙ

родом з Колоколина, пов. Рогатин, Україна.

В глибокому смутку —

РОДИНА

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

за нашого Дорогого ШВАГРА

бл. п. МИХАЙЛА СОРОКИ

довголітнього в'язня польських і совєтських тюрем та концтаборів була відправлена

дня 27-го липня ц. р. в Соборі св. Софії в Римі

ДАРІЯ СІЯК
ІРИНА БОВАНКО зі сином ОЛЕКСАНДРОМ
ОКСАНА і ЛЕВ ЩУР
ОРИСЯ і ЮРІЙ ЯРИМОВИЧ з дітьми і внуком

СПОРТ

Нові першенства й чемпіонати УСТ „Ч. Січі"

Минулий довгий кінець тижня, 4-5-6-го вересня пройшов для УСТ „Ч. Січі" під знаком великої активности, що закінчилася здобуттям чергових, цінних першенств й чемпіонатів. Спортові дружини „Ч. Січі" були учасниками першенств УСЦАК в плаванні і тенісі, що відбулися на оселі УНС Союзівці та футбольних змаганнях, які відбулися в програмі Річного Здвигу СУМА на оселі в Елленвіл, Ню Йорк. Усі ці змагання відбулися при участі кількох тисяч глядачів.

„Чорноморська Січ"—Айріш Американс ФК, Елизабет 2:0

Юньйон 3-го вересня.—Активність довгого кінця тижня започаткували футболісти І-ї дружини, що відбули фінальні змагання за чемпіонат й поважну фінансову нагороду, турніру Райнґолда, які закінчили перемогою над ірляндськими футболістами—вислідом 2:0. Переможні голі для „Ч. Січі" здобули: П. Ілич в першій половині, і капітан дружини М. Фарміґа після перерви. По закінченні тієї престижевої зустрічі, представник фірми броварець Райнґолда урочисто вручив „Ч. Січі" великий Трофей—переможця. В цьогорічному літньому турнірі за ці цінні нагороди змагалося усіх 8-м чолових клюби Ню Джерзі і між ними чемпіон ЗСА, німці Елизабет СК та такі відомі клюби як СК „Рома", ФК Гобокен і ін.

Склад „Ч. Січі": П. Лісевич, С. Касіяненко, І. Паньків, І. Паливода, М. Заремба, Л. Вільчак, Вол. Каздоба, Л. Лужняк, М. Фарміґа, Д. Паливода, Вас. Каздоба, В. Леонів, П. Ілич, О. Фарміґа. Провідник дружини М. Паливода.

„Ч. Січ"—першуном плавацького турніру УСЦАК на 1971 р.

До цьогорічних першенських плавацьких змагань УСЦАК, що відбулися в басейні Союзівки, провід ланки „Ч. Січі" зголосив найчисленнішу групу змагунок і змагунів, усіх 24-ри, з чого прибули на старт 21 дівчат і хлопців. Завдяки спільним зусиллям плавацького активу й солідним та діловим провідникам ланки, що ними є М. Лебедь і В. Потежний, „Ч. Січ" вийшла вперше в своїй історії першуном УСЦАК в плаванні.

Увечері, на залі „Веселки" при участі багатьох сотень присутніх гостей, Провід турніру нагородив великим Трофеєм дружину і малими трофеями змагунок і змагунів „Ч. Січі", переможців, що зайняли 1-ше, 2-ге і 3-тє місця. В клюбовому точкуванні „Ч. Січ" здобула рекордову кількість-58 точок, 26 більше точок від найближчого свого конкурента КЛК Боффало, що здобув заслужено 32 точки.

Відзначені трофеями УНС „січовики"

Перші місця: Ілена Почтар (13-14 р. 50 м. довільним стилем, Андрій Слиж в групі 13-14 років життя 50 м. довільним стилем і 50 м. грудним, Андрій Федів в групі чоловіків 100 м. довільним.

Гінці змінним, в складі: А. Фєдів, О. Лебедь, А. Слиж і Н. Паславський.

Гінці довільним в складі: А. Федів, О. Лебедь, Н. Паславський і А. Слиж.

Другі місця: Надія Слиж в групі 8-10 років, 25 м. довільним стилем, Діяна Целевич (15-17) років, 50 м. довільним стилем, Розмері Чапля (15-17) років, 50 м. грудним стилем, Нестор Паславський (13-14) років, 50 м. довільним стилем, Орест Лебедь (15-17) років, 50 м. грудним стилем.

Третє місце: Марія Кучинська (13-14) років, 50 м. довільним стилем.

Іншими учасниками змагань, що зайняли 4-5-6 місця були такі „січовики": М. Паславський, Ірена Паславська, В. Кучинський, М. Потежний, Д. Почтар, М. Слиж, В. Каздоба (три останні в наймолодшій групі від 7-9 років), С. Чапля, Б. Ольшанівський, О. Ольшанівська, Д. Ольшанівська, Ю. Фізер.

„Чорноморська Січ"—СК СУМА „Крилаті" 4:1

Елленвіл 6 вересня.— Ці товариські показові футбольні змагання відбулися на головній площі оселі в спортовій програмі Здвигу СУМА. Не зважаючи на спеку, що навістила в цих днях цю частину Кетскильських гір, звітові змагання були швидкі й зевзяті, але „фер", якими бравно проводив суддя Шміґель, кол. визначний український футболіст, тепер чільний діяч СУМА. „Ч. Січ", що має за собою цілий ряд успішних виступів впродовж літа домінувала в цій грі і у висліді здобула заслужену перемогу. Стрільцями воріт в цій зустрічі для „Ч. Січі" були: М. Фарміґа 2, В. Леонів і І Бутенко, по-одному. Склад дружини переможців, що був проголошений голосниковою системою оселі: Дідохз, Л. Вільчак, Паньків, І. Паливода, Заремба, Д. Паливода, Лужняк, М. Фарміґа, Леонів, Ілич, В. Вільчак, Бутенко, Понось, О. Фарміґа. Склад дружини переможених не був оголошений, але з відомих нам футболістів виступали: Попович, Шмотолоха, Коваленко, Німерчинський, Кравець, Масний.

Після змагань Управа оселі влаштувала прийняття для обидвох дружин.

О. Твардовський

ПАПЕРОВИЙ КОРАБЕЛЬ

У м. Жидачеві Львівської области родина інж. Давидчака „збудувала" з паперу, що його випускає місцевий паперовий комбінат, справжню лодку, яка може взяти до 800 кілограмів вантажу. Довжина тієї лодки з паперу три з половиною метри, папір зміцнений силікатовим клеєм. На такій лодці три особи зробили подорож по річках Львівщини і Волині, проплившн 200 кілометрів.

РИБА В ЛЬОХУ

Московські „Ізвєстія" з 5 вересня розповіли про партійця -„приватника", голову сільради І. Литвиненка в Зарянському на Донеччині. Він пристосував льох під будинком для збереження дощової води, якої там не вистачає. Кілька років тому пустив у ту воду на пробу маленьких карасиків, линів і коропів: „Тепер, коли приходять гості, І. Литвиненко заради жарту пропонує їм половити риби в льоху", і гості бачуть, як „у дощовій воді спокійно плавають риби". Газета не виступає проти такої „приватної власности".

Докторськими промоціями закінчився...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

чому — всього УВУ цього літа надав ступені докторів дев'ятьом докторантам. Як твердять викладачі УВУ та члени адміністрації, цьогорічний семестр був одним із найактивніших, як у розумінні академічному, так і в організаційному, що є свідченням росту й розвитку цього загально-освітнього українського університету з рівносильними правами німецьких університетів надавати ступені маґістрів і докторів після виконання кандидатами всіх існуючих приписів. Вищезгадані доктори філософії захистили свої дисертації з таких предметів: о. З. Кальба— філософія. І. Овечко— література й культура, Є. Федоренко — література й культура, Р. Трач— філософія й соціологія, А. Шуль —історія музики й мистецт-

ЛЕГКОВАЖЕНА ФЕДЕРАЦІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

поважна загроза для Ізраїлю.

Вся ця подія була задумана і переведена під кутом скріплення арабського протиізраїльського фронту. У спільній декларації єгипетського президента Анвара Садата, сирійського Гафеза аль-Ассада і лібійського прем'єра Муаммара ель-Квадафі сказано, що всі вони зобов'язалися не переговорювати з Ізраїлем, не віддати йому ані п'яді арабської землі та не поступитись в обороні інтересів палестиських утікачів. Мілітарно найбільшу силу має, очевидно, Єгипет, насичений совєтською зброєю, „техніками", „інструкторами", а насправді й летунами, що пілотують совєтські бойові літаки. Але на сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка починається 21 цього місяця, всі ці три держави будуть одностайно атакувати Ізраїль за його вже понад чотирирічну окупацію арабських земель і погрожувати йому з позицій збільшеної власної політичної та військової сили.

Тому деякі американські коментатори перестерігають проти заперечування реальної вартости цієї нової події в арабському світі. Нова конфедерація може стати ще одною ефемеридою, але вона може стати й зав'язком справжньої концентрації арабських економічних і збройних ресурсів, які будуть смертельною загрозою для Ізраїлю з його 8 тисячами кв. миль території і трьома мільйонами населення.

І. К-н.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 19-го ВЕРЕСНЯ 1971 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці — 36 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу, 293 Гадсон Евню. Є важливі справи до обговорення. Марія Філяс, Марія Ковальчук, Катерина Ярославська.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 292 Гадсон Евню. На зборах буде порушено справу 63-ої річниці В-ва та його відсвяткування, а при тому прийняття (вечеря) дня 31 жовтня 1971 р. — Управа.